

[Tang Sørensen]

Landbrugets industrier, som landmændene også ejer, og som de må betale omkostningerne ved – her tænker jeg på mejerierne og på slagterierne – har også i en meget, meget udstrakt grad lånt likvide midler syd for den danske grænse til at finansiere de investeringer, der har fundet sted, og disse midler er også blevet dyrere at forrente og afdrage. Derfor er regeringens postulat om en merindtægt til dansk landbrug på 800 mill. kr. grundet på devalueringen et skud ud i tågen, som i virkeligheden ikke viser sig at holde stik.

Ud over lovforslaget vedrørende statsgrundskylden ønsker man også at ændre formuebeskatningen på en lang række områder, som både provenumæssigt og skatteteknisk griber ind i landbrugserhvervet. Beregninger vedrørende den nye skattelov, der ligger på folketingets bord, viser, at landbrugserhvervet vil komme til at aflevere omkring 250 mill. kr. ekstra til statskassen hvert eneste år i forøget formuebeskatning. En ændring af udskrivningslovens § 11 vil medføre, at landbruget må aflevere yderligere 150 mill. kr. Man ønsker også at ændre på afskrivningsreglerne, hvilket medfører, at landbruget må aflevere 50 mill. kr. yderligere til statskassen.

Efterhånden tror jeg det må være gået op for de fleste, at denne mergevinst, som devalueringen skulle give landbruget, er væk – og mere til. Man har i virkeligheden gjort vilkårene for dansk landbrug endnu ringere, end de var, før vi foretog denne 5 pct.s devaluering.

Landbrugsbefolkningen i Danmark udgør som bekendt 7,1 pct. af den samlede befolkning, men man må ikke glemme, at disse 7,1 pct. af befolkningen er i stand til at producere og eksportere 36 pct. af landets samlede eksportværdier. Man burde give et sådant vigtigt erhverv, som landbruget er, betydelig bedre arbejdsvilkår til gavn for beskæftigelsen og til gavn for det danske samfund.

Den landmandsfamilie, der daglig går ude på en gård, har ikke en 8 timers arbejdsdag, har ikke en 5 dages arbejdsuge, har ikke 5 ugers ferie og kender ikke til nogen 11 timers regel. De arbejder 365 dage om året, mange gange både 12, 14 og 16 timer – til gavn for det danske samfund, ikke alene til gavn for sig selv, men til gavn for det danske samfund. Det er uforståeligt, at man fra socialdemokratiets side ikke vil erkende, at land-

brugserhvervet er et erhverv, der skaber beskæftigelse og skaber en stor nettovalutaindtjening til den danske valutakasse, som jo i forvejen er næsten bundløs.

Hvordan ændrer man så på landbrugets vilkår? Det er ikke nok, at man kan konstatere, at det går skidt, der skal også en lang række ændringer til for at skabe optimisme og mod til nyinvesteringer og fornyet arbejdsindsats ude i landbruget. Her kunne man sagtens starte med en lang række af forbedringer for dette erhverv.

Vi kunne starte med at kigge på den nye landbrugslov, som nu har virket et års tid, og som i virkeligheden indeholder en række af momenter, der ikke er til gavn for landbruget.

Vi kunne starte med at afskaffe kapitalvindingsskatten. Her må jeg med glæde konstatere, at forslaget om en afskaffelse af kapitalvindingsskat i dag yderligere har fået 22 stemmer, idet venstre for første gang har erklæret sig enig med fremskridtspartiet i, at kapitalvindingsskatten skal afskaffes. Det glæder os.

Man kunne starte med at lægge administrationen af land- og byzoneoven væk fra amterne og over i kommunerne. Det ville også lette en lang række byrder for landbrugserhvervet.

Vi må i gang med en diskussion vedrørende ejerforholdene inden for landbruget. Hvis den udvikling, som finder sted i øjeblikket, fortsætter, hvad vi ikke må håbe den gør, er jeg bange for, at den generation, der i dag sidder på vores landbrugsejendomme, er sidste generation af selvejere i dansk landbrug. Vi skal i gang med en diskussion om andre ejerformer, men vi skal gøre en meget, meget stor indsats for, at selvejet stadig væk må være den fremherskende ejerform inden for dansk landbrug.

Vi skal føre en omkostningspolitik i Danmark, der gør, at dansk landbrug får rentevilkår at arbejde under, at producere under, der gør, at det bliver rentabelt, at vi kan konkurrere på vores eksportmarked i samme grad som de tyske landmænd og de hollandske landmænd.

Og sidst, men ikke mindst, må vi her i folketinget kraftigt gå imod, at der indføres nogen som helst form for særbeskatning på landbruget. Det er en misforståelse at tro, at dette erhverv, Danmarks vigtigste erhverv,